חלק פרק אחד עשר סנהדרין קיב

קשיים. לשון הפסוק קשה לתרץ למ"ד תולקין אבל לא מיטתיב: **גרידי**. בדל"ת נמשכין וכן גרים רבי בטולה הס"ם מגריד גריד וכ"ל שהוא לשון גרידא דמפרשינן יחיד על שם שהוא יחיד משון ומופרש הוא מן הכל ואין לאחרים סביביו ולשון ארמי הוא ואין דומה ל בפסוק (ודומה ל) אבל גורלו תורה אור

ומעמידו על גלדו (ר"ה ד' מז:) הוא לשון עברי ודומה ל בפסוק (איוב ב) ויקח לו חרס להתגרד בו בדל"ת ופי' לשון חפיסה שמחטט וגורד בסכין לו בכל דבר וגורר ברי"ם לשון עברי הוא כמו (שבת ד' כט:) גורר לדס מטה כסא ושלחן וכן (ב"ב ד' פ:) היה מגרר ויולא מגרר ויולא: **כפר נפשייהו גרידי**. ומעשיהם מעשה וחזקיס ביותר הואיל ומעצמם הם גדלין **דאין הוא** שיעשה עיר הגדחה: **אבל סגך דסודרו כפר נשים וקטנים גרידי**. שאין חזוקים כ"כ: **פיבי עבדינן**. היאך נעשין רוצח נדחים הואיל לגרכין עדים והתראה לכל אחד ואחד: **דנין ופוכשין**. כשרואין ב' לא ג' מהם עובדים ע"ז לא יסקלו אותן ומניחין כל האחרים מלסקול אלא דנין אותם לסקילה ותוכשין אותם בבית הסוהר וכן עושין עד שרואין אם מלעגרפין לרוצח ותחרין ודנין אותם דין אחר להריגה ומאבדין את ממונם: **ופטנים אם דינם**. שלאחר שנגמר דינם אחה מעבה אותם ומעבה את דינם: **דנין ופוקלין**. עד חליין דמחזקינן להו כיחידים ודנין וסוקלין ומחליין ואילך נתברר הדבר למפרע שהודחו רוצח והוו בסייף וממונם אבד ומחליין ואילך אי אתה רשאי למשכן למיתה תמורה: **ור"ל אמר מרבין נפש בפי דינין**. לא מעוס דאין דנין ב' ביום אחד דהא אמרת בפרק נגמר הדין (לעיל מו:) דבמיתה אחת דנין אלא מעוס דנפיקי עדיסלבל אחד ואחד ואין פנאי לחקור כל אחד ואחד ביום אחד מרבים להם בתי דינים כדי שתתקבל עדותן ביום א' וינמור דין ביום אחד: **נשפיך**. נ"ל שבשפיך דהייט סנהדרי קטנה: **ומי אמרינן**. אלא בסנהדרי גדולה: **אלא אמר מרבין נפש בפי דינין ופפייני בדיניפס**. אם הוו מרובים ואם הודחו ביום' מעלים את טוען נ"ל הגדול: **כמה יפה בעיר**. משנה בהשוחפין: **ויפה בעגלי עגיר**. ליתן בטורכי העיר: **נמיפוי בכני עגלא**. שיהא נקרא "בכני העיר" אין נקרא בפחות מי"ב חדש אבל להקרות "מיושבי העיר" כיון שהחה ל' יום נקרא מאנשי העיר וקרינן בהו "את יושבי העיר ההוא": **ופפניא**. בניחותא: **ספונר סנגפס**. שאומר "הרי עלי קונס אם אהגה": **ספרס פופס פרע לנכסי לדיקים שבעולם נפ**. שאם היו לדיקים דרים בתוכה והוי להו נכסים מופקדים במקום אחר ביד אחרים

קשיא. איבעיא להו הודרו מאליהן מהו: "ודיחו" אמר רחמנא *ולא שהודרו מאליהן **או דילמא** אפילו הודרו מאליהן? ת"ש **הדיחה נשים וקטנים** אמאי, לידוי כהודרו מאליהן? הנך בתר נפשייהו גרידי, הני בתר נשים וקטנים גרידי? עד שיודח רובה: היכי עבדינן? אמר רב יהודה דנין וחובשין דנין וחובשין, א"ל עולא נמצא אתה מענה את דינין של אלו? אלא אמר עולא דנין וסוקלין דנין וסוקלין, איתמר: רבי יוחנן אמר דנין וסוקלין דנין וסוקלין ור"ל אמר מרבין להן בתי דינין, איני *והאמר ר' חמא בר יוסי א"ר אושעיא °והוצאת את האיש ההוא או את האשה ההיא" איש ואשה אתה מוציא לשעריך ואי אתה מוציא כל העיר כולה לשערין? אלא °מרבין להן בתי דינין ומעיינין בדיניהן ומסקינן להו לבית דין הגדול וגמרי להו לדייניהו וקטלי להו: הכה תכה את יושבי העיר וכו': תנו רבנן *"החמרת והגמלת העוברת ממקום למקום לנו בתוכה והודרו עמה אם נשתהו שם לי יום הן בסייף וממונן אבד, פחות מיכן הן בסקילה וממונן פלט ורמינהי *כמה יהיה בעיר ויהיה כאנשי העיר י"ב חדש אמר רבא לא קשיא הא למיהוי "מבני מתא" הא למיהוי "מיתבי מתא" ותניא *"המודר הנאה מבני העיר" אם יש אדם שנשתהא שם י"ב חדש אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן מותר ליהנות ממנו, "ביושבי העיר" אם נשתהא ל' יום אסור ליהנות ממנו, פחות מיכן מותר ליהנות ממנו: "הדרם אותה ואת כל אשר בה כו': ת"ר "הדרם אותה" [א] (ואת כל אשר בה) פרט לנכסי צדיקים שבתוכה לה "ואת כל אשר בה" לרבות נכסי צדיקים שבתוכה "שללה" ולא שלל שמים "ואת כל שללה" לרבות נכסי רשעים שרוצה לה *אמר ר"ש מפני מה אמרה תורה נכסי צדיקים שבתוכה יאבדו, מי גרם לדם שידורו בתוכה ממונם, לפיכך ממונם אבד אמר מר "ואת כל שללה תקבץ" לרבות נכסי רשעים שברוצה לה אמר רב חסדא "ובנקבצים לתוכה אמר רב חסדא פקדונות של אנשי עיר הנדחת מותרין ה"ד אי לימא דעיר אחרת ואיתנהו בגוה פשיטא דמותרין לאו "שללה" הוא ואלא דידהו ואיתנהו בעיר אחרת, אי דנקבצין לתוכה אמאי מותרין, ואי אין נקבצין לתוכה הא אמרה חדא זימנא? לא, לעולם דעיר אחרת דמפקדי בתוכה והבא במאי עסקינן °כגון דקביל עליה אחריות מהו דתימא כיון דקביל עליה אחריות, כדידה דמי, קא משמע לן אמר רב חסדא °בהמה חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת אסורה °עיסה "חציה של עיר הנדחת וחציה של עיר אחרת מותרת, מאי טעמא? בהמה כמאן דלא פליגא דמיא עיסה כמאן דפליגא דמיא בעי רב חסדא בהמת עיר הנדחת מדו דתיתרני בה שחיטה לטהרה מידי נבילה: לפי "חרב" אמר רחמנא "לא" שנא שחטה משחט לא שנא קטלא מלמטל או דלמא כיון דשחטה, מהניא לה שחיטה, מאי? תיקו *בעי רב יוסף שיער נשים צדקניות מהו? אמר רבא הא דרשעיות אסור °תקבץ ושרפת בתוך מי שאינו מחוסר אלא קביצה ושריפה °יצא זה שמחוסר תלישה וקביצה ושריפה, אלא אמר רבא בפיאה נחרית, היכי דמי? אי דמחובר בגופה, כגופה דמיא? לא צריכא דתלי *בסיבמא °בנכסי צדיקים שבתוכה דמי? ואבד או דלמא כיון דעיילא ונפקא, כלבושה דמי תיקו: ואת כל שללה תקבוץ אל תוך רחובה וכו': *ת"ר אין לה רחוב אינה נעשית עיר הנדחת דברי רבי ישמעאל רבי עקיבא אומר אין לה רחוב עושין לה רחוב במאי קמיפלגי מר סבר רחובה מעיקרא משמע ומר סבר רחובה השתא נמי משמע: וההקדשות

עין משפט נר מצוה

מז א מיי' פ"ד מהל' סנהד' הלכה ב סמג עשין מז:

[לעיל כח.] רש"ל מ"ז

מח ב מיי' שם הלכה ו:

מט ג מיי' שם הלכה ט:

נ ד מיי' פ"ד מהל' סנהד' הלכה ה סמג עשין סב מוש"ע ח"מ סי' רכ סעיף ב:

נא ה מיי' פ"ט מהל' מלכים הלכה יז סמג לאוין רמב מוש"ע י"ד סי' ריז סעיף לג:

נב ו ז ח מיי' פ"ט מהל' מלכים הלכה י סמג לאוין סו

נג ט י מיי' שם הלכה יא:

נד כ"ם מיי' שם הלכה יב והלכה יג [ופי' כ"מ]:

[לעיל מח. פ"ם]

[נ"ב ת. ע"ש]

נ"ב ז:

שם ת. [תוספ' מדיים פ"ב]

[תוספ' פ"ד]

[א] נס' ואת כל אשר בה. נמחק:

[מרכין ז: ושם פ"ד ר' יוסי בר' חנינא]

[שם הגיהה בסתרא תרגום של ויחד תכיס לן וסיכתא]

[לעיל מסה - רש"ן קנ"ל כדמתיה]

הגהות הב"ח

(ה) רש"י ד"ה כמאן יכו' דלא אמר:

הגהות הגר"א

[א] נס' ואת כל אשר בה. נמחק:

נ"ל הדחו מאליהן

נ"ל שיער נשים

איך נשים יכולות נדחין בבית דין

נ"ל שיורה העוברת מאקום לאקום - הוא נתעבת כמלין מן העיר לבית אין הנדחת

* פירוש המשנים: א) יושב העיר ב) בני העיר

מבנה מאמרות על ריחסדא בגינה חסבים על עיר הנדחת

נ"ל מבנה

מבנה שאלות על פירוש להבין מה הם הקבוצות על עיר הנדחת ע"ר חסדא מתיר

מבנה שאלות בגינו כנוש על עיר הנדחת

גליון הש"ס

גמ' עיסה חליה של עיר הנדחת. פי' שאינה מאיה סי' פיס: שם יצא זה שמחוסר חלישה. פי' לעיל מז ע"ב תוס' ד"ה חלישה:

מבנה שאלות בגינו כנוש על עיר הנדחת

נ"ל מסה - רש"ן קנ"ל כדמתיה